

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

lokale behov. Bøger, der er optaget i den ugentlige bogfortegnelse, Det Danske Bogmarked, vil derfor under alle omstændigheder blive taget i betragtning i et stort antal biblioteker. Ethvert forlag kan ved at sende sine bøger til bogfortegnelsen sikre sig, at de bliver optaget.

Lektørdtalelserne er kortfattede bedømmelser af danske bøger, udarbejdet af bibliotekarer fra den selvejende institution Indbindingscentralen. Det er formålet at give en objektiv bedømmelse af en bogs egnethed til biblioteksbrug til støtte for det enkelte biblioteks bogvalg.

Det samlede antal nyudgivne bøger var i Danmark ca. 6.600 titler i 1972, og heraf udsendtes lektørdtalelser på ca. 1.700 titler. De bøger, som ikke anmeldes af Indbindingscentralen, er for en stor parts vedkommende titler, som på forhånd må antages at ligge uden for folkebibliotekernes interesse, f. eks. pjecer til undervisningsbrug, seriehæfter, videnskabelige afhandlinger osv.

Afgørelsen af, om en bog skal anmeldes af en lektør, træffes i Indbindingscentralen. Afgørende er vurderingen af, om der er forretningsmæssig baggrund for at tilbyde en indbinding til bibliotekerne.

Det ville være ønskeligt, om alle nyudgivne danske bøger kunne anmeldes. Det er imidlertid et økonomisk spørgsmål, om det kan lade sig gøre. I det nuværende omfang koster lektørdtalelserne 600.000 kr. om året, og en udvidelse vil medføre en kraftig forøgelse af denne udgift. Denne udgift måtte i givet fald nemlig afholdes enten af staten eller af kommunerne.

I øvrigt kan jeg oplyse, at problematikken vedrørende en udvidelse af anmelder-virksomheden er taget op i det af mig nedsatte udvalg, der har til opgave at undersøge vilkårene for produktionen, distributionen og brugen af bøger i Danmark.

**Skovmand:** Jeg takker ministeren for svaret.

Jeg vil gerne spørge i denne forbindelse, hvornår det af ministeren nedsatte udvalg kan komme med et resultat, for det forekommer mig, at den nuværende tingenes tilstand er så utilfredsstillende, at der meget gerne snart skulle ske noget. Det er lidt be-

klageligt, at rent kommercielle betragtninger, eller i hvert fald delvis kommercielle betragtninger, hos Indbindingscentralen, nemlig hvorvidt det kan betale sig at indbinde de pågældende bøger, kan føre til, at bøger, som i hvert fald i teorien kunne være udmærkede, ikke får den chance, de burde have. Jeg går ud fra, at ministeren og jeg kan være enige om, at det ønskelige ville være, at alle bøger får den samme chance i forhold til deres kvalitet.

Derfor vil jeg spørge ministeren, om der er mulighed for i den kommende tid eventuelt at overveje en omprioritering af den måde, man bruger pengene på: at man måske tager fra andre områder og så giver på en sådan måde, at det bliver muligt at få disse anmeldelser af alle bøger, som det er rimeligt bliver anmeldt, og at disse anmeldelser når ud ikke bare til de store biblioteker med deres uddannede folk, men når ud over det hele.

**Lysholt Hansen:** Jeg er som formand for Indbindingscentralen næsten nødt til lige at knytte et par bemærkninger til det spørgsmål, der er rejst her; ikke mindst vil jeg gerne sige, at der er ikke knyttet nogen form for hverken stats-, kommunale eller amtskommunale midler til Indbindingscentralen. Der er altså ikke ydet nogen form for støtte af nogen art, og derfor må dette foretagende, som altså har det ene formål at billiggøre bøgernes indbinding for bibliotekerne, anlægge et merkantilt synspunkt, nemlig at det kan bære sig.

Jeg må måske for en ordens skyld lige gøre opmærksom på, at vi meget gerne så — og det er jo blevet en selvejende institution fra 1. april i år — at vi kunne tage flere med, men det måtte så indebære, at ministeren var i stand til at skaffe midler, og jeg tror ikke, at nogen i dette ting i øjeblikket er villig til at stille midler til rådighed her til.

Måske må jeg også lige gøre opmærksom på, at da dette foretagende startede for 24 år siden, var indbindingsprisen 5 kr., nu er den 7 kr. 50 øre, og det har den været uændret i 7 år. Jeg gad nok vide, hvilket foretagende der kan klare det, men det har — og det må jeg erkende — bevirket, at man har måttet tage merkantile hensyn, som har